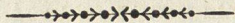

гочестивый о царь, и дрѣги некои епископи, и священницы, и многѣ народѣ хри-
стѣанскій, и еврейскій, преніе то се не разрѣши, но понѣже мрѣкнѣ, пресѣче ѿмѣ
царо разговѣрка та. Еврее те се радѣваха ерванѣ, зашто бѣше доволѣнѣ, и мѣ-
жеше да стои противѣнѣ Архїепіскопѣ во ѿвѣты те, и цѣлѣваха го съ голѣма ра-
дость. А ерванѣ ѿмѣ ѿговѣраше, и дѣмаше: молѣтесе вратїа, да ни помѣгне
Бгѣ на законѣ а, зашто катѣ що вїдите, Архїепіскопѣ о многѣмѣ оучѣнѣмѣ чело-
вѣкѣмѣ, и глѣвѣкѣмѣ въ писанїе, и мѣчнѣмѣ ще ме можѣ да го повѣдїме: зашто вїдите до-
врѣ, чѣ наші те гнїги, пѣдѣвре знѣе ѿ насѣ, и ѿ нїхѣ зѣма дерзновѣнїе, да
се не бой.

П Р Е Н І Е В Т О Р О .

На оутрешній а дѣнь пакѣ повелѣ царо, да се совѣре собѣрѣ, какѣто и
прѣже, и катѣ се приготѣвї всїчкѣ спорѣдѣ царско то повелѣнїе, седнѣ царо съ
Архїепіскопѣ а, дойдѣха и Іудѣи те. и катѣ предѣствїаха ервана, ѿговорї мѣ.

Свѣтѣйшїи архїепіскопѣ: Мшѣсей клѣтва положи на еврее те ѿ Бѣга, ѿ
ггелы, и ѿ стїхїи, на тоѣ и азѣ несѣ противїмѣ, и доврѣ ви ѣ сторїлѣ про-
рѣкѣ о: понѣже вы знѣеше, чѣ стѣ въ разѣмѣ а подползновѣтелни, и въ произволѣ-
нїе то непостоѣнни: зашто при тоѣ клѣтвенно оузаконѣнїе пакѣ выѣ, кѣши те
сынове, и кѣши те дѣщери принѣсохте жѣртѣ на вѣсовѣ те: какѣдѣ покѣрствѣ
сторїхте въ тѣа клѣтва, дѣто ви оставї прорѣкѣ о? А нїе хриѣтанѣ те, кой то
прѣжде бѣхте иѣзычнїцы заблѣждѣни, и вѣрѣвахте въ бездѣшнї те и нечѣкѣственнѣ
їдолы, познѣахте истиннаго Бѣга, и иѣзбавїхтесе ѿ заблѣждѣнїе то їдолско. Прѣ-
чѣе сегѣ нїе нї во їдолы те вѣрѣваме, нїсе клѣнаме Бѣгѣ чуждѣмѣ, но слѣвѣ
кѣ-
ликагѣмѣ Бѣга, кой то возлюбї Авраїма, и дрѣги те съ нѣго: кой то се воплотї
ѿ Дѣха свѣтаго, и Марїи пречїстѣмѣ Бцѣ за наше то спасѣнїе, и съ нѣго
познѣавше оца, и стѣаго дѣха клѣнамесе, и слѣжїме едїномѣ истинномѣ Бѣ-
гѣ: и нї ѿтѣраме ѿ нѣго нѣщо, да оумалѣваме Божествѣ то, нї при-
тѣраме, но пѣасно ѿ кѣсѣ познѣаваме Божествѣ то, и вѣрѣваме: а Мшѣсеа,
и оныа работѣ, що сѣ ѿ нѣго доврѣ оузаконѣннѣ, и доврѣ совершѣннѣ всїчкѣ
те прїемаме. Обѣче да дѣйдеме на вчѣрашно то нї слѣво Давїдово. дѣто говѣ-
ри: рѣчѣ Гдѣ Гдѣви моемѣ, и ѣмолкнѣхте, сегѣ трѣбе пакѣ ѿ тамѣ да пѣчнемѣ
вчѣра рѣчѣ, зашто ѣ Давїдѣ Гдѣ на всїчкѣ та Палестїна, и на дрѣги мѣста
дѣто царѣваше, а нѣ на всїчкѣ та землѣ: тоѣ и азѣ иѣспѣкѣдѣвамѣ: и тѣбї бѣше
Гдѣ, какѣто що смѣ и нїе челоѣкѣцы те кѣсѣкой во свѣой а дѣмѣ: а за онокѣ дѣто
дѣмашѣ, чѣ нарѣчѣ самѣ себе сї Гдѣ, тоѣ ѣ неизвѣстнѣ и несравнѣнно: несравнѣнно сѣ
кѣка еднѣ нѣщо, дѣто не мѣже да се сравнї, и да се оупѣдѣби на дрѣго: зашто
не смѣ намерїли такѣвъ обѣчїай нї въ старѣ те, нї въ нѣвы те мѣжїе, нѣкой да
ѣ нарѣкѣлѣ самѣ себе сї Гдѣ. А тоѣ дѣто дѣма: рѣчѣ Гдѣ Гдѣви моемѣ, тоѣ